

EVERT'S Memoarer

Gävle Museum

Dec 2000

Tältrevyn Knäpp Upp.

POVEL RAMEL trivdes väldigt bra i Gävle. Det bevisades av att han nästan alltid förlade sina premiärer med tältrevyn i Gävle. Vi bevakade dessa premiärer åt stockholms tidningarna. Det var ingen hejd på hur mycket bilder vi sände iväg, antingen per brev eller om det var tidsnöd med telefoto. Naturligtvis blev vi alla bra bekanta med hela ensemblen. Från Felix Alvo och Martin Ljung till Sune Mangs och Birgitta Andersson. (När min son en gång var med bakom scenen och fick se henne, skrek han: "Hej teskedsgumman!" Tältrevyerna var otroligt populära. Folk praktiskt taget slogs om biljetterna. Men det var inte därför Povel och hela ensambeln föredrog Gävle före andra platser i landet. Vi har ju så många antikaffärer och atikvariat som skådespelarna kunde gå och söka fynd i. Hos Bertil Karlsson vid Snusmajas tomt såg man ofta Povel och Martin Ljung. Naturligtvis tog jag chansen att få ta en gruppbild på hela revygänget. En härlig sommardag på förmiddagen samlade Povel hela gänget i vår trädgårdsateljé. Det ett surr och stoj som i den värsta leksskola. Vi fick i alla fall ihop dem alla till en gruppbild. Det var faktiskt en av de trevligaste och gladaste gruppbilder jag tagit som fotograf. Praktiskt taget allesamman skrattar eller ler på bilden. Man riktigt ser hur uppspelta de är. Kommer inte håg hur det förhöll sig, men troligen sa' Martin Ljung någon av sina repliker. Det behöver ju inte heller vara

han, som sade något roligt. En stor del av Sveriges roligaste människor var ju församlade på en enda stor gruppbild. Povel Ramel, Martin Ljung, Britta Borg, Allan Johansson. Till och med Britt Ekland lär ska vara med på denna gruppbild. Vår femårige son Per-Erik ropades in i gruppen och låg längst fram. Men när det blev ett så hejdlöst oväsen och skratt smet han iväg. Han vara bara med på en allvarlig gruppbild, som togs denna dag i Ateljé J-Bergs trädgårdsateljé historia. Det var alltid någon ny grej som kom

i Povel Ramels huvud. När Knäpp Upp firade sitt tioåriga jubileum, råkade de vara stationerade i Gävle. En av de medverkande tjänstgjorde som allt i allo. Han var lite egendomlig i sitt uppträdande. Revy-gänget drev väldigt med honom men det bekom honom ingenting. Något namn hörde jag aldrig. Han ordnade ärenden, tog upp biljetter och medverkade som stum artist i några av revy-numren. Povel ringde oss och beställde bilder från en ceremoni som skulle äga rum i Oslättsfors. Vi laddade upp kamerorna och for dit. Det var

EVERT'S Memoarer

Gävle Museum

Dec 2000

en måndag då skådespelarna brukade ha ledigt. På den lilla stationen eller anhalten i Södefors stod hela revyorkestern uppställd. När tåget med "statisten" anlände hade de även lagt en lång röd matta speciellt upplånad för tillfället. Han mottogs lika värdigt som en kung med tal och sång. Alla höll god min och man såg att alla spetsade sig på att ha en rolig, annorlunda dag. Ortsbefolkningen var verkligen förvånade över vad som tilldrog sig i den

lilla byn. På festmiddagen som var beställd i församlingshemmet fick inte vi vara med, men det lär ha varit en fest som gick till historien inte bara i lilla Söderfors utan även i Knäpp Upps historia. Vi blev inte heller förvånade när det visade sig att Martin Ljung beställt stora festväningen på Centralhotellet, när han skulle fira sin femtioårsdag. En verkligt stor händelse som vi var med och dokumenterade i ett par dagar. Den ena uppvaktande gruppen efter den andra dök upp och "föremålet" hade ett hårt jobb att hänga med på alla hörn. På kvällen andra dagen tog Gert Stertman och jag oss ned till CH med några av bilderna vi tagit under dagen. Där satt några knäppuppare och halvsov vid borden. Martin själv var fortfarande på alerten och när han fick se bilderna sa han: "Grabbar! Nu skall jag berätta min senaste historia för er! Det var på Titanics resa till USA. Hovmästarn! vi beställde lite is till groggen". Den var makaber men rolig då. Så bjöd Martin oss på lite vickning som tack för, som han sa, ett gott arbete. Han bad om transport till golfbanan nästa dag. Då fick jag en idé som senare gett mig mycket nöje. Martin Lung skulle som tack för skjutsen skriva sitt namn i biltaket.

